

TRE TRIN
TIL TRYGGERE
BOLIGOMRÅDER

DE UNGE ER NØGLEN

Danmark er et af de lande i verden, hvor befolkningen er tryggest ved at færdes alene ude om aftenen. Kun omkring hver 6. dansker bliver hvert år offer for kriminalitet, der for det meste består i tyveri, indbrud eller hærværk uden kontakt mellem gerningsmand og offer. Hertil kommer at ungdomskriminaliteten de seneste år er faldet støt og at næsten halvdelen af alle unge aldrig har foretaget sig noget kriminelt, hvor dette for 25 år siden kun gjaldt en fjerdedel.

Ridser man lidt i overfladen på dette meget positive billede, viser det sig bl.a., at udsatte boligområder skiller sig tydeligt ud, ved at

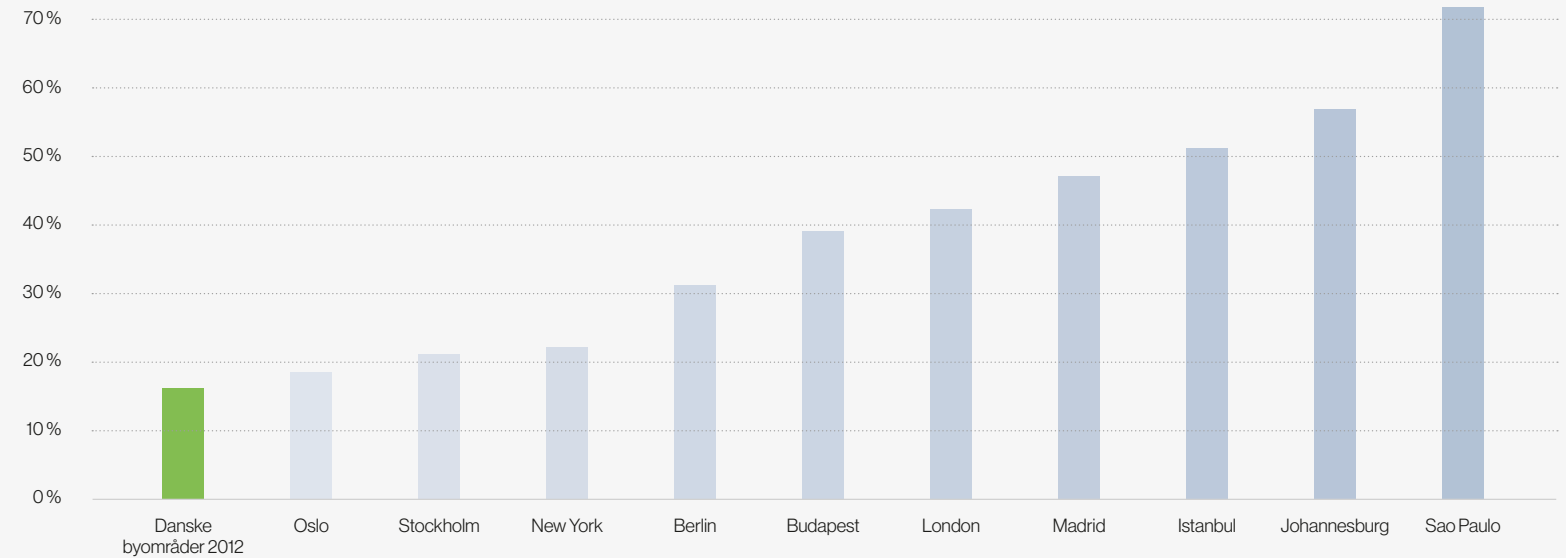
utrygheden blandt beboerne er højere, og at markant flere unge er blevet sigtet eller dømt for kriminalitet.

De to problemer består grundlæggende i en skæv beboersammensætning, der gør, at mange børn og unge vokser op i ressourcetsvage familier. Trange lejligheder med mange søskende, dårlig trivsel i skolen og fraværende forældre gør gaden til det foretrukne sted at hænge ud med vennerne.

På gaden kan man undgå de voksnes indblanding og vinde den anerkendelse i gruppen, som man ikke kan få i skolen, i

TRYGHED I VERDENS STORBYER

Andel af indbyggerne, der føler sig utrygge ved at færdes i deres boligområde i mørke

Kilder: Jan van Dijk, John van Kesteren & Paul Smit: Criminal victimization in international perspective - key findings from the international crime victim survey 2004-2005 & Center for Boligsocial Udvikling: Trygheden i danske byområder 2012.

almindelige fritidstilbud eller hos forældrene. Desværre er det ofte grænseoverskridende opførsel som tilråb, konfrontationer eller truende adfærd, der giver respekt i gruppen.

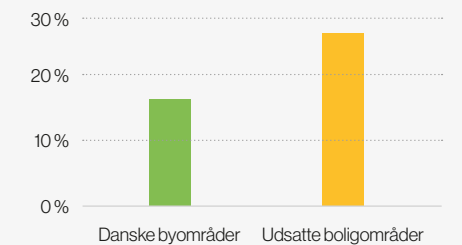
Det er på den ene side et problem, fordi fritiden på gaden for den enkelte unge bliver et springbræt til egentlig kriminalitet. En plettet straffeattest begrænser voldsomt ens muligheder senere i livet, og mange lægger her grunden til et liv på den forkerte side af loven eller på overførselsindkomst.

På den anden side er unge i grupper med grænseoverskridende opførsel et problem, fordi det skaber utryghed blandt beboerne i deres boligområde. Lægger man dertil, at de unge har en stor andel i det forhøjede kriminalitetsniveau i udsatte boligområder, giver det for os at se en overordnet konklusion:

Så længe beboersammensætningen i udsatte boligområder er, som den er, ligger løsningen på problemet med utryghed og kriminalitet helt overvejende i at arbejde med de unge og få dem på rette spor.

TRYGHED I DANSKE BYOMRÅDER

Andel af indbyggerne, der føler sig utrygge ved at færdes i deres boligområde i mørke

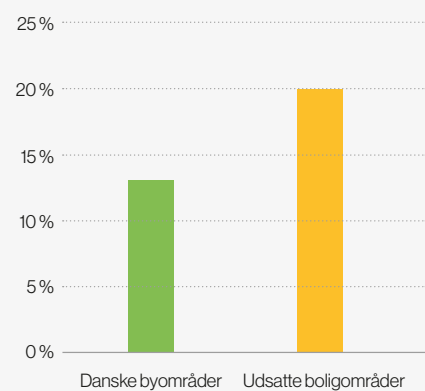

Center for Boligsocial Udvikling: Trygheden i danske byområder 2012

KRIMINALITET I DANSKE BYOMRÅDER

Beboere, der har været udsat for kriminalitet indenfor det seneste år (2012)

Det er man allerede godt i gang med i mange boligområder, hvor arbejdet foregår i regi af boligsociale helhedsplaner, hotspot- eller gadeplansindsatser. Det har givet mange værdifulde erfaringer, som vi på Center for Boligsocial Udvikling har været så heldige at få adgang til gennem en række evalueringer af netop disse indsatser.

En gennemgående erfaring er, at udfordringerne med kriminalitet og utryghed i høj grad ligner hinanden i de forskellige udsatte boligområder, men også at der næsten altid findes et eller flere boligområder, hvor man er kommet langt med at løse dem. Ikke i form af

snuptagsløsninger, men gennem vedholdende, fokuserede og lokalt tilpassede indsatser.

Når man ser på virkningsfulde indsatser overfor kriminalitet og utryghed i et boligområde, er der tre trin, man ikke kan komme uden om. **TRIN 1** er arbejdet med **gruppen af unge** i boligområdet i form af opsøgende gadeplansarbejde og aktiviteter, der skaber indbyrdes tillid mellem de unge og medarbejderne ved indsatsen. **TRIN 2** er arbejdet med **den enkelte unge**, som handler om at få løst den unges problemer og hjælpe ham/hende i uddannelse eller beskæftigelse. **TRIN 3** består i at etablere et

kriminalitetsforebyggende **netværk**, der bakes de to første trin op i form af generel viden om de unge i boligområdet og handlekraft overfor unge, der er på vej ud på et skråplan.

De tre trin kan ikke stå alene, men skal bakes op af nogle velfungerende **fysiske rammer** i boligområdet og af **beboerne**, der skal involveres. Sidst, men ikke mindst, skal den samlede kriminalitetsforebyggende indsats løbende justeres og vurderes ud fra **tryghedsmålinger** i boligområdet.

De tre trin er på trods af navnet ikke raketvidenskab, og i mange boligområder arbejder

man allerede med dem i det daglige. Mange steder kan man dog have gavn af at løbe dem igennem og overveje, om indsatserne er tilrettelagt, så de faktisk resulterer i mindsket kriminalitet og øget tryghed i boligområdet.

De tre trin er heller ikke hugget i granit, og de vil sandsynligvis blive forbedret i fremtiden. Det kan du følge med i på www.cfbu.dk/løsninger, hvor vi løbende beskriver nye indsatser og opdaterer de gamle.

God læselyst.

Aktiviteter for de unge i boligområdet skaber et godt forhold mellem klubmedarbejderne og de unge. Her er det ungdomsklubben Timeout i Fredericia, hvor ressourcestærke unge rollemodeller gennemfører aktiviteter med andre unge i boligområdet.

TRIN 1: GRUPPEN

Et højt kriminalitetsniveau og utryghed blandt beboerne udspringer meget ofte af, at mange unge i udsatte boligområder har en såkaldt gadeorienteret livsstil. De mødes med deres venner på gaden, hænger ud i boligområdet og bliver ofte ude til sent om aftenen. Det starter i det små med grænseoverskridende adfærd, brug af rusmidler og småkriminelle aktiviteter, og ender for nogle med pletter på straffeattesten og få fremtidsmuligheder. Glidbanen er veldokumenteret i forskningen og ved at mindske den gadeorienterede livsstil blandt unge, er man godt på vej til at

mindske kriminaliteten og øge trygheden i og omkring boligområdet.

VÆK FRA GADEN

En oplagt måde, at få de unge væk fra gaden er at ansætte gadeplansmedarbejdere, der har deres faste gang i boligområdet og derigennem skaber kontakt til de grupper af unge, der hænger ud i det offentlige rum. De fleste gadeplansmedarbejdere er enten kommunalt ansatte eller ansat i det lokale boligselskab, og de har ofte base i eller samarbejder tæt med en ungdomsklub, et værested eller en boligsocial helhedsplan.

Gadeplansarbejdet sigter grundlæggende mod at få de unge over i boligområdets værested/klub, tilbage i folkeskolen eller i gang med en uddannelse. Det kræver, at man opbygger et tillidsfuldt forhold til den enkelte unge, hvilket tager tid og kræver vedholdenhed.

OVER I KLUBBEN

Mange unge vil af sig selv begynde at komme i boligområdets klub eller værested, hvis den har nogle tilbud, der opleves som attraktive. Det kan være computerspil, nogle bløde sofaer eller hjælp til at få styr på lektier

eller rudekiverter fra det offentlige. Det kan også være gruppeaktiviteter som fodboldturneringer, udflugter eller knallertværksted.

Gruppeaktiviteterne har den fordel, at klubmedarbejderne og de unge kan lære hinanden at kende, uden at det handler om de unges personlige problemer eller negative adfærd. Aktiviteterne giver på den måde mulighed for at opbygge et tillidsfuldt forhold og langsomt få den enkelte unge til at åbne op for at tale om sin situation.

Hjemlige rammer gør klubben Timeout i Fredericia populær blandt de unge.

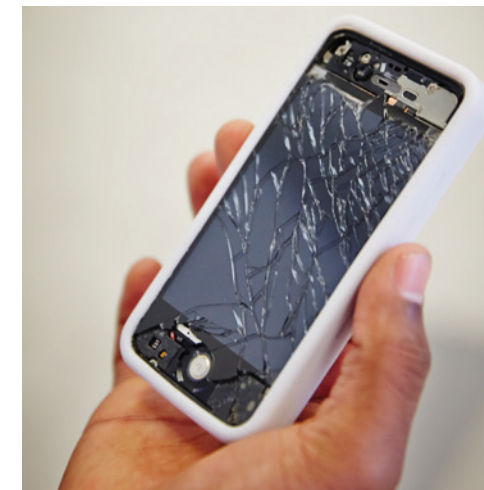

TRIN 2: DEN ENKELTE UNGE

Gadeplansarbejde og gruppeaktiviteter i klubber og væresteder kan få de unge væk fra gaden, hvilket giver et vigtigt bidrag til øget tryghed blandt beboerne i boligområdet.

Indsatserne giver samtidig gode muligheder for at komme ind på livet af de unge og opbygge et tillidsfuldt forhold til den enkelte unge. Gruppeindsatserne støtter dog ikke nævneværdigt de unge i at finde alternativer til den gadeorienterede livsstil og komme på ret spor i livet.

Her kræves der for det meste en individuel indsats som f.eks. at tilbyde den unge en personlig mentor. Sådanne intensive én-til-én relationer er nødvendige, både hvis de unge her og nu skal have løst nogle ofte komplekse problemer, og hvis de på længere sigt skal gennemføre en uddannelse og have et arbejde. En del klub- og gadeplansmedarbejdere i

Unge, der får tilbudt en mentor, befinder sig ofte i en tumultarisk periode i deres liv. Mentorens støtte kan være afgørende, når de rigtige valg skal træffes og der skal styres uden om kriminelle miljøer.

udsatte boligområder tilbyder derfor udvalgte unge en personlig mentor, som han/hun mødes med mindst en gang om ugen.

FÅR LØST PERSONLIGE PROBLEMER

Mentorforholdet handler i starten mest om at få løst den unges personlige eller familiemæssige problemer. Det kan kun lade sig gøre, hvis mentor-relationen bliver personlig, og mentoren har tilstrækkelig tid, fleksibilitet og indføling til at hjælpe den unge. Mentoren skal samtidig have kendskab til f.eks. de kommunale forvaltninger, retssystemet eller de lokale ungdomsuddannelser for at kunne hjælpe den unge med at finde rundt i systemet og få styr på en ellers kaotisk hverdag. Ofte arbejder mentoren også med at få den unges forældre på banen og gøre det klart for dem, at de har et ansvar for at støtte den unge på vejen mod uddannelse og job.

BROBYGNING TIL DET ALMINDELIGE SAMFUND

Den hyppige og stabile vejledning betyder efter et stykke tid, at den unge kan begynde at se ud over de problemstillinger, han/hun slås med. Fremtiden begynder at fylde mere i vejledningen, og mentoren kan med sine erfaringer hjælpe den unge med at sætte sig nogle realistiske mål ift. uddannelse eller job. Mentoren kan ofte åbne nogle døre for den unge, ved at hjælpe af sine kontakter til uddannelsesvejledning og potentielle arbejdsgivere, men lader så vidt muligt den unge selv gøre bearbejdet med jobsøgning, uddannelsespapirer etc.

De unge i mentorindsatserne har ofte flere afbrudte uddannelser eller jobforløb bag sig, og en essentiel del af mentorindsatserne er derfor at hjælpe den unge med at holde fast i hans/hendes uddannelse eller job. Det er

Forholdet mellem mentoren og den unge er ofte venskabeligt. Tid, tillid og venskabelige skub i den rigtige retning skaber resultater for de unge, der med hjælp fra mentoren realiserer ønsket om en fremtid med uddannelse og job.

ofte i bestemte perioder, at en sådan hjælp er nødvendig, og mentorens fordel er igen fleksibilitet, kendskab til den unge samt evnen til at kunne agere i systemet og være talsmand for den unge, hvis det er nødvendigt.

PÅ DE UNGES PRÆMISSER

Mentorerne kommer på den måde til at bygge en bro mellem de unge og det omgivende samfund med dets muligheder for uddannelse og jobs. Når det faktisk lykkes at få så mange unge sluset ud i det almindelige system, er det sandsynligvis på grund af den vedholdende og fokuserede støtte, mentoren kan give i en vigtig, men nogle gange tumultarisk, periode i de unges liv. Vejledningen foregår på de unges præmisser og gør det dermed muligt at realisere det ønske om en god uddannelse

og et godt job, som langt de fleste unge går rundt med, men som mange unge i udsatte boligområder har svært ved at gøre til virkelighed.

MENTORINDSATSER BETALER SIG

Mentorindsatser er i sagens natur langt mere ressourcekrævende end at etablere en gruppeaktivitet for de unge. Til gengæld skaber de også mærkbart bedre resultater. De ca. 100.000 kr., en mentorindsats af et års varighed koster, skal således holdes op imod et estimeret samfundsmæssigt tab på 400.000 kr, hvis en ung bliver dømt for kriminalitet (kilde: Det Kriminalpræventive Råd), eller et estimeret samfundsmæssigt tab på 2,8 mio kr. for hver ung, der ikke gennemfører en ungdomsuddannelse (kilde: Arbejderbevægelsen Erhvervsråd).

“

“Min lillesøster, min lillebror og jeg skulle en gang til kommunen, fordi de ville spørge os, om vi ville bo hos vores mor eller vores far. Vi var bare små. Jeg kan stadig huske det. De sagde 'I kan fortælle alt, vi siger ikke noget til hverken jeres mor eller far'. Og så stolede jeg på dem og fortalte alt muligt. Så bagefter, så får jeg at vide, at min far og mor har fået en rapport på det, hvor jeg havde sagt nogle ting om begge mine forældre, som ikke var så godt. Det gjorde lidt, at jeg ikke kunne stole på sådan nogle mere. Så jeg var ikke meget for at sige ja til min mentor..”

“Jeg ser min mentor som en ven. Man kan snakke med ham og stole på ham, og fortælle ham nogle ting. Så kan han begynde og snakke med mig som en ven. Han har brugt rigtig meget tid på at stå ved tavlen, og sige 'okay, du er 16 år nu. Hvor skal du være når du er 26 år'. Sådan nogle ting. Og så snakker vi og har det sjovt, alt sådan noget. Det kommer stille og roligt, indtil man kommer til det der punkt, hvor man tænker, at man gerne vil i skole. Det er ligesom en person, man godt kan lide at høre efter, som ikke lige er ens forældre.”

“Min sagsbehandler, jeg havde ikke set ham før. Vi møder hinanden første gang, og jeg tænker 'nej, jeg gider ikke sagsbehandlere, jeg hader at snakke med sådan nogle mennesker fra kommunen. Så snakker vi lidt til det dér møde, og så siger han: 'hvordan er dine kriminelle forbindelser?'. Så fik jeg så meget had til ham, fordi han ikke kender mig. Og så gad jeg ikke snakke med ham. Men så snakkede jeg lidt med min mentor om det. Jeg sagde 'hvordan kan han sige sådan noget, når han ikke ved, hvem jeg er? Så sagde min mentor, at det måske ikke var det, han mente, 'Han spørger dig måske bare om nogle ting for at lære dig bedre at kende'. Og at jeg måske skulle tage det lidt stille og roligt og prøve at snakke med ham igen, for han kunne måske hjælpe mig. Og da jeg så gjorde det, der tænkte jeg, at ham sagsbehandleren han var en god mand. Da jeg skulle op og snakke med ham, havde jeg slet ikke tænkt på at skulle på efterskole. Jamen, altså, det miljø vi bor i her, det vil jeg gerne lidt væk fra. Det dér med, at man bliver ringet op af nogle venner, kan du komme ud, og det kan man godt. Og så får man ikke lyst til at lave sine lektier, man får ikke tid til det. Man kommer sent hjem nogle gange, og sådan nogle ting. Og der tror jeg, efterskole er det helt rigtige.”

”

16-ÅRIG DRENG VOKSET OP I ET UDSAT BOLIGOMRÅDE

Det kriminalpræventive samarbejde holder alle parter opdateret om de unges gøren og laden, og giver gode muligheder for at handle hurtigt, når der skal tages fat i en ung. Her det kriminalpræventive samarbejde omkring hotspot i Kolding.

TRIN 3: NETVÆRKET

Gadeplansarbejde, klubber og aktiviteter for de unge er i udpræget grad forebyggende arbejde. En del af de unge, der arbejdes med, har en livsstil, der indebærer en forhøjet risiko for at de bliver kriminelle. Men mange har aldrig selv udøvet kriminalitet og kommer heller ikke til det, fordi de gennem det forebyggende arbejde bliver ledt væk fra den kriminelle glidebane – ofte uden at de selv opdager påvirkningen.

Relationsarbejdet med de unge i klubber, væresteder og på gadeplan har dog ofte den begrænsning, at det er baseret på frivillighed fra de unges side. Mange unge, der er ved at komme ud på et skråplan, eller som allerede er kriminelt aktive, bliver således ikke samlet op af indsatserne.

Det opdager man typisk hos politi, kommune eller i skolerne, hvor man dels er tvunget til at gøre noget ved problemet, og dels gennem videndeling og koordineret handling

kan opnå langt bedre resultater i fællesskab end hver for sig. Mange steder er de tre myndigheder derfor gået sammen om at etablere et kriminalpræventivt samarbejde med særligt fokus på et bestemt udsat boligområde.

Sådanne samarbejder er sjældent ens, men de velfungerende har nogle karakteristika, som er gennemgående:

1. Samarbejdet er centreret omkring en lille handlekraftig enhed med deltagelse af politi, kommune, skole og ofte lokale klub- eller gadeplansarbejdere. Deltagerne har beslutningskompetence i deres organisation og kan sammen skabe hurtig handling ift. bestemte unge.
2. Den lille enhed bakkes op af et bredere netværk bestående af repræsentanter for civilsamfundet i boligområdet. Deltagerne kan her være foreninger, insti-

tutioner, erhvervsdrivende eller engagerede beboere. Det bredere netværk bidrager med viden om det daglige liv i boligområdet og aktuelle udfordringer med de unge, og gør det muligt for kerneenheden at holde fingeren på pulsen. Samtidig udgør netværket en vigtig kommunikationskanal, som skaber opbakning til arbejdet blandt beboerne.

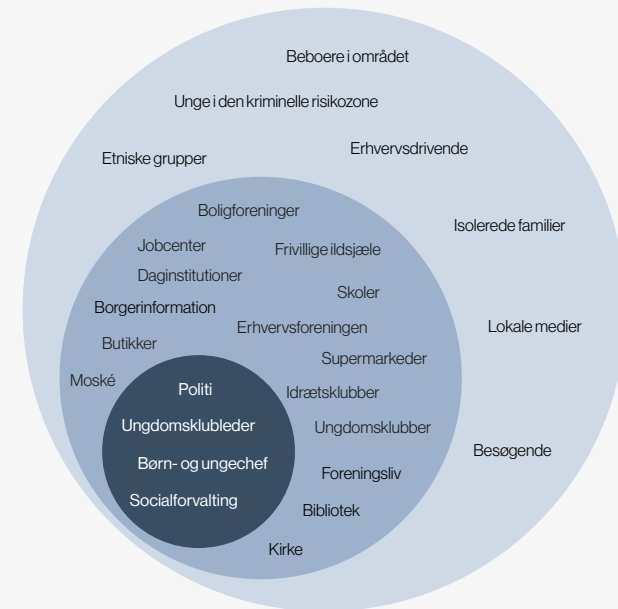
3. Ansvar for at drive samarbejdet, mødefrekvensen samt rollefordelingen er klart defineret.

Disse rammer er en grundlæggende forudsætning for et velfungerende samarbejde. Når en bestemt problematik med en eller flere unge bliver bragt på bane, er det dog mindst lige så afgørende, at deltagerne i kerneenheden har opbygget tillid til hinanden, og at alle bidrager til en fælles løsning uden at skele til sin egen organisations interesser.

SAMARBEJDET I GELLERUP

Gellerup er et mønstereksempel på et kriminalpræventivt samarbejde med en lille beslutningsdygtig kerneenhed og et bredere netværk med bl.a. foreninger, institutioner og erhvervsdrivende. I den lysegrønne ring ses dem, det hele handler om, De unge i den kriminelle risikozone og resten af beboerne, men også f.eks. medicinerne og besøgende i boligområdet.

- Beredskabet
- Samvirket
- Boligområdet

Derfor giver det god mening så vidt muligt at bygge kriminalpræventive samarbejder i bestemte boligområder på allerede eksisterende netværk som SSP, Kredsraad eller hotspot. Det gør samarbejdet i det daglige smidigere, giver fælles fodslag og mulighed for at rykke hurtigt, når det brænder på, som f.eks.:

- Hvis en ung er blevet taget første gang for kriminalitet, og der skal lægges en handlingsplan, så han/hun kommer på ret spor.
- Hvis der er en konflikt i boligområdet, og en gruppe unge arbejder på at få situationen til at eskalere med ildspåsættelser og hærværk.
- Hvis en historie om kriminalitet i boligområdet kommer i medierne, og der er behov for fælles kommunikation til beboere, presse og det politiske niveau, om hvordan myndighederne håndterer situationen.

BEBOERNE & OMGIVELSERNE

En vellykket tryghedsvandring med beboere og relevante myndigheder resulterer i fysiske forbedringer og færre utrygge steder i boligområdet.

Kriminalitet koster dyrt. Både for den enkelte unge og for samfundet, der, i stedet for en skattebetalende ung i beskæftigelse, står med udgifterne til rets- og fængselsvæsen samt diverse institutioner til rehabilitering. Kriminalpræventive indsatser i udsatte boligområder handler dog i lige så høj grad om at skabe en tryk og sikker hverdag for boligområdets beboere, og dermed undgå fraflytning, dårligt image og mistrivsel.

OMGIVELSERNE PÅVIRKER OS

Både beboernes oplevelse af tryghed og den faktisk forekommende kriminalitet i boligområdet påvirkes af forhold som belysning, vedligehold og oversigtsmuligheder i det offentlige rum. Misligholdte og skumle omgivelser øger spillerummet for potentielt kriminelle, eller blot unge med utrygheds-skabende adfærd, og motiverer samtidig beboerne til at blive inden døre efter mør-

kets frembrud. Det sætter gang i utryghedens onde spiral, hvor stadigt færre beboere færdes ude, og nogle få unge får frit slag til chikane og småkriminalitet.

BEBOERNES OPLEVELSE I FOKUS

Gadeplansarbejde og klubaktiviteter er afgørende for at bryde denne spiral, men det er samtidigt vigtigt at få beboerne på banen, da det er dem, der har problemet med utryghed og derfor ret præcist kan udpege hvad problemet består i. Ofte er det nogle bestemte steder i boligområdet, der opleves som utrygge om aftenen. Det kan være svagt belyste stier med dårlige oversigtsforhold, opgange hvor de unge hænger ud eller menneskeforladte parkeringskældre. Flyder det samtidig med skrald på gaden, er facaderne nedslidte og gadeinventaret udsat for hærværk, bidrager det yderligere til utrygheden.

OMGIVELSER SIGNALERER OMSORG

Misligholdte omgivelser signalerer til beboere og besøgende, at her tager ingen vare på fællesarealerne. Mange vil følgende overveje, om nogen så vil tage vare på dem eller gribe ind, hvis de bliver udsat for kriminalitet eller chikane?

Omgivelserne i boligområdet kan på den måde være med til at skabe utryghed, men kan også bruges aktivt til at få beboerne involveret i at gøre boligområdet tryggere, fordi det ofte ligger beboerne på sinde, hvordan deres boligområde tager sig ud. Beboerinvolveringen kan f.eks. ske ved at gennemføre en tryghedsvandring med beboere, ansvarlige for boligområdets vedligeholdelse, repræsentanter for kommune og politi.

HVAD ER EN TRYGHEDSVANDRING?

En tryghedsvandring består af en planlagt

vandring gennem boligområdet, hvor tryghedsrelaterede problemer og løsninger udpeges og registreres, så de ansvarlige efterfølgende kan udbedre problemerne.

Skal en tryghedsvandring give resultater i boligområdet, kræver det grundig forberedelse, omfattende inddragelse af relevante myndigheds personer og beboere samt øget samarbejde og koordinering mellem de ansvarlige for den fysiske opgradering i boligområdet.

En tryghedsvandring er ikke en snuptagsløsning, men kan være et startskud til at vende en negativ udvikling i et boligområde. Mange af de forhold, beboerne bringer op på tryghedsvandringen, tager tid og kræver ressourcer at løse, men er ikke desto mindre essentielle at adressere, hvis man for alvor vil gøre noget ved utrygheden i boligområdet.

TRYGHEDS- MÅLING

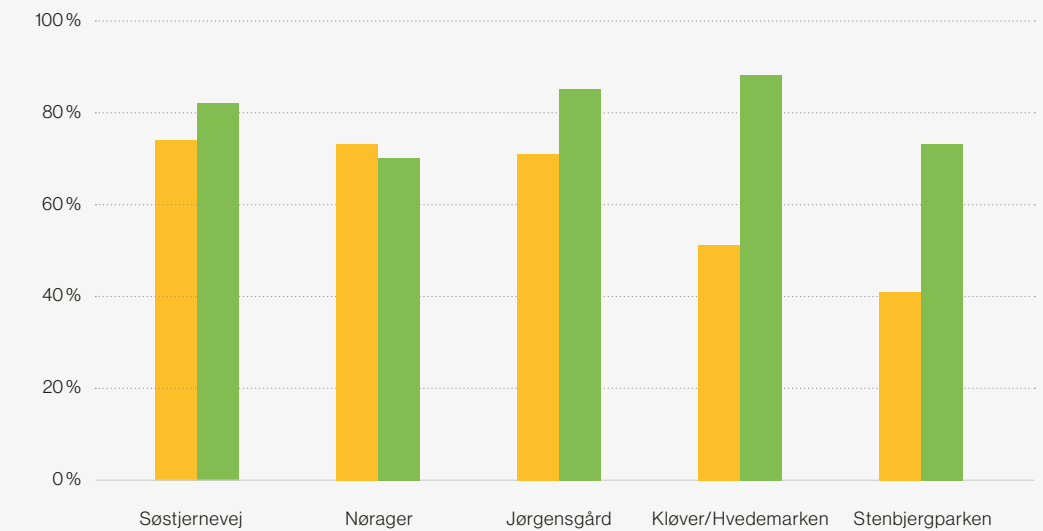

TRYGHEDSMÅLINGERNE I SØNDERBORG

Sønderborg Kommune går i 2008 sammen med Sønderborg Andelsboligforening om at gennemføre en tryghedsmåling i fem udsatte boligområder. Tryghedsmålingen viser, at der i områderne Kløver-/Hvedemarken og Stenbjergparken er mange utrygge beboere. Problemet viser sig at bestå i en lille gruppe unge, der chikanerer beboerne, larmer og laver hærværk. I fællesskab med de boligsociale medarbejdere og politiet gennemfører kommunen bl.a. gadeplansindsats, tryghedsvandringer og bekymringssamtaler med de unges forældre. I 2011 gentages tryghedsmålingen i de fem boligområder, og beboernes tryghed i Kløver-/Hvedemarken ligger nu på niveau med de andre boligområder.

■ Tryghedsmåling 2008 ■ Tryghedsmåling 2011 efter tryghedsindsatser.

BEBOERE DER SVARER JA TIL UDSAGNET: "Jeg føler mig tryk i mit boligområde"

Selv i verdens tryggeste land findes der ikke et større boligområde uden enkelte utrygge beboere, og ej heller et boligområde uden kriminalitet. Man kan derfor finde en grund at gennemføre en kriminalpræventiv indsats i langt de fleste boligområder.

Heller ikke på det kriminalpræventive område er ressourcerne dog uendelige, og det er derfor en god idé at målrette indsatserne mod boligområder med et forhøjet kriminalitets- eller utryghedsniveau. Det øger markant chancen for at indsatserne gør en forskel.

Det kræver imidlertid, at man forud for en kriminalpræventiv indsats kan nikke ja til to spørgsmål:

Forekommer der mere kriminalitet i boligområdet end i lignende boligområder?

Er utrygheden blandt beboerne højere end i lignende boligområder?

Her kan det være en god idé at skele til politiets registreringer af anmeldelser i boligområdet. Det siger blot ikke noget om al den kriminalitet der ikke anmeldes, ligesom man heller ikke kan udlede noget om beboernes oplevede tryghed.

LYS OVER DUNKLE FORHOLD

Det er forhold, der kun kan belyses ved at gennemføre en spørgeskemaundersøgelse blandt beboerne i boligområdet, der fokuse-

rer på oplevelser med kriminalitet og utryghedsskabende hændelser eller steder.

En sådan tryghedsmåling kan bl.a. give svar på spørgsmålene:

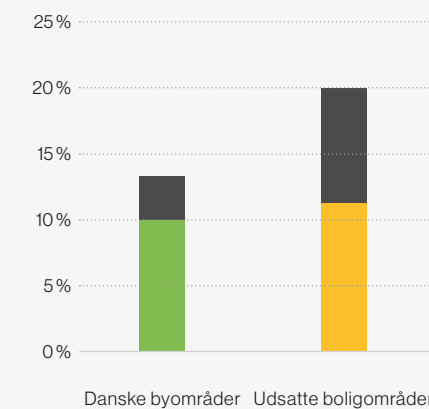
- *Er utrygheden og kriminaliteten højere end i tilsvarende boligområder?*
- *Hvilke typer kriminalitet er dominerende og hvor meget anmeldes?*
- *Hvilke steder og hændelser skaber utryghed blandt beboerne?*

GØR EN FORSKEL

Det giver nogle gode pejlemærker i tryghedsarbejdet og gentager man målingen under eller efter indsatsen, kan man tydeligt se, om indsatsen har gjort en forskel.

MØRKETALLET

Beboere, der har været udsat for kriminalitet inden for det seneste år (2012). Ikke-anmeldt kriminalitet er vist med sort.

FIND LØSNINGEN

Læs mere om den enkelte indsats på www.cfbu.dk/løsninger og find gode råd om bl.a. gadeplansarbejde, klubber og væresteder, mentorindsatser, kriminalpræventiv organisering og tryghedsmåling.

WWW.CFBU.DK

OM CENTER FOR BOLIGSOCIAL UDVIKLING

Center for Boligsocial Udvikling arbejder på at styrke de boligsociale indsatser i udsatte boligområder. Det gør vi ved at indsamle viden om og måle effekten af de nuværende indsatser, og på den baggrund rådgive beslutningstagere og praktikere om virkningsfulde indsatser.

Vi holder til i Avedøre Stationsby, men er et landsdækkende videnscenter for ministerier, kommuner, boligsociale helhedsplaner og andre, som igangsætter eller driver boligsociale indsatser.

ISBN: 978-87-92798-27-5

Tekst: Nikolaj Avlund

Layout: Konform

Tryk: Frederiksberg Bogtryk

Fotos: Kristian Brasen

s.16 Ole Clemmesen

**CENTER FOR
BOLIGSOCIAL UDVIKLING**

Sadelmagerporten 2A

2650 Hvidovre

www.cfbu.dk